

var, at Udvalget, for dog i hvert Fald at berolige de Tvivlende i Sagen, fik indsat nogle enkelte Varer som Gjenstand for den senere Beregning som en udtrykkelig Sikkerhed for, at den Fortolkning, der var angiven, var den rette. Imidlertid synes det nu, som om man ligesom vil modbevise dette og modbevise dette, synes mig, nærmest og væsentligst af Hensyn til en Praxis, som har gjort sig gjældende hos Auktionsdirecteurerne. Dette er for mig et Vidnesbyrd om, at vor Sportellovgivning i det Hele taget ikke alene ikke mere er tidsvarende, men ogsaa, at selv de mere oplyste Begreber om selve Omsættningens Løb, som Lovgiveren oprindeligt har villet gjøre gjældende, ved vilkårlig Fortolkning ere blevne saaledes forvanskede, at ikke engang selve Overadministrationen i alle Tilfælde seer Omsættningens forholdene, end man vil troe. Dette er aabenbart en meget stor Mislighed.

Jeg henpeger paa dette, fordi jeg mener, at det indeholder en yderligere Tilskyndelse for Folkethinget til ikke at afvige med Hensyn til dette Punkt fra det bestemte Standpunkt, som det engang har indtaget. Jeg vil ikke forlænge denne Debat idag, blot sige, at jeg hører til dem, som ville foreslaae, at den Forandring, som oven er undergaaet i det andet Thing, ikke godkjendes af Folkethinget, men at dette Thing derimod søger en Udvei, og dersom det kan komme overeens derom med den høitærede Minister, seer at faae en Vedtagelse i samme Retning som i forrige Session. Jeg skal forøvrigt for mit personlige Vedkommende ikke have Noget imod, at de factiske Hensyn, der blive at tage til Embedsmændene, blive tagne i saa vidt Omfang, som vel er muligt, og det synes mig, at Regjeringen virkelig har gjort dette, naar den i sit oprindelige Lovforslag iaar i § 4 foreslaaer, at der tilkommer enhver med Sportler lønnet Embedsmand, hvis Embedsindtægt, beregnet efter de sidste 5 Aar, vil blive formindstet med $\frac{1}{10}$ paa Grund af de i denne Lov givne Regler, Det til at fordele Em-

bedet sat paa fast Gage. Det forekommer mig, at det er alt det Hensyn, man kan tage. Naar man vil gjøre noget Yderligere, saa vil jeg sige, at det dog vilde være underligt, om ikke Regjeringen, som har havt en bestemt anden Opfattelse af denne Sag tidligere, da i ethvert Tilfælde lod Tvivlsspørgsmaal blive Gjenstand for Domstolenes Afgjørelse. Spørgsmaalet er, hvorledes det tidligere Sportelreglement har været at forstaae; men i hvert Tilfælde vil dette jo kunne afgjøres ved Domstolene. Jeg tillader mig derfor at bebude, at jeg til 2den Behandling, som jeg haaber med flere ærede Medlemmers Bistand, vil søge at bringe Forslag frem i den af mig nu anthybede Retning.

Klein: Jeg er fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand, som nys havde Ordet, deri, at den Gang, denne Sag har havt, indeholder et ganske mærkeligt Vidnesbyrd om, at det kan være i højeste Grad ønskeligt, at man seer at fremstjunde en sammenhængende, paa en virkelig omhyggelig og grundig Undersøgelse støttet Omordning af vor hele Sportelvæsen. Men denne Sags Gang afgiver ogsaa Vidnesbyrd om, at, naar man uden saadan omhyggelig Undersøgelse søger at foretage Forandringer paa enkelte Punkter af hele den store, omfattende Sag, saa er man udsat for at komme til at foreslaae, ja endog at vedtage, Ting, som ved nærmere Prøvelse vise sig at være meget uheldige. Da det Lovforslag, som har givet Anledning til denne Sag, i forrige Session blev indbragt fra Regjeringens Haand, angif det kun, hvad man i Almindelighed pleier at forstaae ved Handelsvarer og deres en gros Salg og Loven blev dengang motiveret fra Regjeringens Side ved at henvise deels til de Duskter, der vare fremkomne om Lettelse i Gebyrer paa dette Gebeet, og deels til den ringe Betydning, som den foreslaaede og ønskede Reform vilde have for Statskassen. Imidlertid forlod Sagen dette Thing i en ganske anden Skikkelse, idet man havde foretaget betydelige Ubvidelser, og jeg tør vel sige, uden at træde